

11- CHUYỆN CON THỎ TỰ THIÊU THÂN ĐỂ CÚNG DƯỜNG VỊ ĐẠI TIÊN

Ở nước Xá-vệ có một người con của vị trưởng giả đã xuất gia trong Phật pháp rồi mà vẫn thường thích thân cận với người quyến thuộc, không thích ở chung với Đạo nhân, cũng không thích đọc kinh, hành đạo. Đức Phật bảo vị Tỳ-kheo đi đến chỗ thanh tịnh. Vị ấy làm theo lời Phật dạy mà tinh tấn tu tập nhờ đó đã được chứng quả A-la-hán, đầy đủ lục thông.

Các Tỳ-kheo nghi là chuyện lạ mới bạch Đức Phật:

–Đức Thế Tôn xuất hiện ở thế gian hết sức kỳ diệu, hết sức đặc biệt, như trường hợp người con của trưởng giả này mà Ngài có thể làm cho được an lập nơi thanh tịnh mà chứng được đạo A-la-hán, đầy đủ lục thông.

Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Đâu phải chỉ có ngày hôm nay Ta mới an lập, nhưng ngày xưa Ta cũng đã từng an lập rồi.

Các Tỳ-kheo bạch Đức Phật:

–Chúng con không rõ Đức Thế Tôn ở trong thời quá khứ, việc an lập như thế nào?

Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Thời quá khứ có một vị Tiên nhân sống ở trong rừng núi. Khi ấy gặp trời rất hạn hán, những trái cây, gốc, cành, nhánh, lá ở trong núi đều bị khô rang.

Bấy giờ có một vị Tiên nhân rất thân thiện với một con thỏ nên nói với nó:

–Nay ta muốn vào thôn xóm để khát thực.

Con thỏ nói:

–Xin ngài đừng bỏ tôi mà đi, tôi sẽ dâng đồ ăn cho ngài.

Khi ấy con thỏ liền nhặt một đồng củi, nó lại nói với vị Tiên nhân:

–Ngài hãy ăn đồ ăn của tôi. Trời sắp có mưa, ngài hãy ở đây ba ngày, hoa quả sẽ mọc lại, lúc đó ngài có thể hái mà ăn, đừng có xuống trần gian.

Nó nói lời ấy xong, liền đốt một đồng lửa lớn, rồi nhảy vào trong ấy. Vị Tiên nhân thấy như vậy rồi liền suy nghĩ: “Đây là con thỏ nhân từ, là bạn hiền thiện của ta, vì để ta có cái ăn cho nên nó bỏ thân mạng, thật là một việc khó làm!”.

Khi đó vị Tiên nhân ấy hết sức khổ não, liền lấy nó để ăn. Bồ-tát đã làm việc khổ hạnh khó làm như vậy, cho nên cung điện của Thích Đề-hoàn Nhân bị chấn động, Đế Thích tự nghĩ: “Nay vì nhân duyên gì mà cung điện của ta bị chấn động?”. Do đó quan sát biết là con thỏ đã làm một việc khó làm, mới có sự cảm ứng như vậy. Đế Thích liền cho một trận mưa xuống để cho Tiên nhân vẫn ở đó mà có hoa quả để ăn. Nhờ vậy, lúc ấy Tiên nhân tu tập được năm thứ thần thông.

Vị tiên chứng năm thứ thần thông lúc đó, chính là vị Tỳ-kheo này. Còn con thỏ lúc ấy chính là Ta. Nhờ Ta xả thân làm cho vị Tiên nhân ấy an trụ ở chỗ thanh vắng mà chứng được năm thần thông. Huống chi bây giờ ta lại không thể làm cho Tỳ-kheo ấy xa lìa quyến thuộc, an trụ nơi vắng vẻ mà chứng được quả A-la-hán và được sáu thần thông sao?

M